

SLOVENSKÁ REPUBLIKA

UZNESENIE

Ústavného súdu Slovenskej republiky

PL. ÚS 11/2014-22

Ústavný súd Slovenskej republiky na neverejnom zasadnutí pléna 7. mája 2014 predbežne prerokoval sťažnosť M. M., zastúpeného advokátom JUDr. Jánom Čarnogurským, Advokátska kancelária, Dostojevského rad 1, Bratislava, vo veci namietanej neústavnosti a nezákonnosti voľby prezidenta Slovenskej republiky konanej 15. marca 2014 (prvé kolo) a 29. marca 2014 (druhé kolo), za účasti A. K., zvoleného kandidáta za prezidenta Slovenskej republiky, a takto

r o z h o d o l :

Konanie o sťažnosti M. M. **z a s t a v u j e.**

O d ô v o d n e n i e :

I.

1. Ústavnému súdu Slovenskej republiky (ďalej len „ústavný súd“) bola 9. apríla 2014 faxom a 11. apríla 2014 poštou doručená sťažnosť M. M. (ďalej len „sťažovateľ“), ktorou namieta neústavnosť a nezákonnosť voľby prezidenta Slovenskej republiky konanej 15. marca 2014 (prvé kolo) a 29. marca 2014 (druhé kolo) z dôvodu porušenia čl. 1 ods. 1, čl. 30 ods. 1 a 4 a čl. 31 Ústavy Slovenskej republiky (ďalej len „ústava“) a § 15 a § 16 zákona č. 46/1999 Z. z. o spôsobe voľby prezidenta Slovenskej

republiky, o ľudovom hlasovaní o jeho odvolaní a o doplnení niektorých ďalších zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o voľbe prezidenta“).

2. Sťažovateľ deklaroval splnenie podmienok svojej aktívnej legitímácie na podanie sťažnosti podľa § 63a ods. 1 zákona Národnej rady Slovenskej republiky č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky, o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon o ústavnom súde“) tak, že kandidoval na funkciu prezidenta Slovenskej republiky, avšak vo voľbe prezidenta Slovenskej republiky 15. marca 2014 (1. kolo) neuspel (získal 7 678 hlasov).

3. Sťažovateľ označil v zmysle § 63a ods. 2 zákona o ústavnom súde za druhého účastníka konania o sťažnosti A. K., kandidáta zvoleného za prezidenta Slovenskej republiky.

4. Zachovanie desaťdňovej lehoty na podanie sťažnosti (§ 63b ods. 2 zákona o ústavnom súde) sťažovateľ odvodzuje od vyhlásenia výsledkov voľby prezidenta Ústrednou volebnou komisiou pre voľbu prezidenta Slovenskej republiky (ďalej len „ústredná volebná komisia“) 30. marca 2014.

Zároveň sťažovateľ vyjadril názor, že „výsledky 2. kola (vrátane postupu kandidátov do 2. kola) sú irelevantné pre absolútnu neplatnosť výsledkov 1. kola voľby prezidenta SR z titulu nezákonnosti/neústavnosti volieb v širšom zmysle ako celku“.

5. Sťažovateľ v zmysle § 63b ods. 1 písm. a) zákona o ústavnom súde napáda voľbu prezidenta Slovenskej republiky na celom území Slovenskej republiky.

6. Sťažovateľ po citácii s vecou súvisiacich článkov ústavy, zákona o ústavnom súde a zákona o voľbe prezidenta uvádza, že podáva sťažnosť *«za účelom preskúmania neústavnosti a/alebo nezákonnosti volieb prezidenta Slovenskej republiky a súčasne aj ústavného vymedzenia „mantinelov“ vedenia zákonnej (povolenej) volebnej kampane z dôvodu podozrenia pre porušenie... volebného zákona (č. 46/1999 Z. z. v platnom znení)»*, a sťažnosť ďalej (v podstatnej časti) odôvodňuje uvedenou argumentáciou, ktorú dopĺňa citáciou z judikatúry ústavného súdu vo volebných veciach.

7. Podľa názoru sťažovateľa «So všeobecne známymi skutočnosťami, jednotlivých dôkazov, zachytených správ v masovokomunikačných prostriedkoch (viď aj nižšie úryvky z médií), priamych a nepriamych vyjadrení kandidátov na funkciu prezidenta, trestných oznámení a podaní adresovaných orgánom činným v trestnom konaní vo volebných veciach a podnetov podaných voličmi Ústrednej volebnej komisii vyplýva, že zvolený kandidát na funkciu prezidenta SR (A. K.) ako aj ďalší nezvolení kandidáti na prezidenta s najvyšším počtom hlasov v poradí (minimálne najmä R. F., R. P., čiastočne M. K...) intenzívne (vo veľkom rozsahu) porušovali zákon podľa § 15 ods. 2 cit. volebného zákona, podľa ktorého je vedenie kampane mimo času vymedzenom pre volebnú kampaň (§ 15 ods. 1 cit. zákona) zakázané, resp. minimálne dochádzalo k obchádzaniu zákona, konaním „in fraudem legis“ (vydávaním kampane len za „informatívnu“), čo je rovnako nezákonné a v rozpore so zmyslom a účelom vymedzenia volebnej kampane.

Kandidáti s najvyšším počtom hlasov (a najmä zvolený prezident) napr. propagáciou vo forme hromadných informačných nosičov (tzv. bilbordov, megabordov) v hromadnom počte (tisíciky hromadných informačných nosičov po celom území SR) a ďalšou formou vedenia neprípustnej kampane pred začatím zákonom povolenej volebnej kampane, resp. mimo vymedzeného času pre vedenie volebnej kampane, pred dátumom 28. 2. 2014, t.j. 15 dní pred dňom voľby do začiatku volebného moratória 13. 3. 2014 do 7:00 hod. viď § 15 ods. 1 volebného zákona) porušovali/obchádzali zákon.».

8. Takéto protiprávne/nezákonné konanie (v rozpore s § 15 a § 16 zákona o voľbe prezidenta) podľa názoru sťažovateľa súčasne deformuje politickú súťaž vrátane prístupu občanov k voleným funkciám a možno hovoriť až o narušení ústavnosti volieb – čl. 1 ods. 1, čl. 30 ods. 1 a 4 a čl. 31 ústavy.

9. Podľa názoru sťažovateľa niektorí kandidáti na prezidenta Slovenskej republiky porušili aj § 16 zákona o voľbe prezidenta, ktorý dovoľuje použiť na ich propagáciu počas volebnej kampane najviac celkovo sumu 132 775 €, vrátane dane z pridanej hodnoty.

10. Sťažovateľ v tejto súvislosti tvrdí, že «Kandidát, ktorý bol zvolený za prezidenta SR (A. K.), ako aj ďalší relevantní kandidáti (R. F., R. P., tesne aj M. K.) porušili,

resp. minimálne obišli (in fraudem legis) volebný zákon (§ 16). Napr. odborné odhady u zvoleného kandidáta hovoria až o sume cca 2 milióny eur (podrobnejšie vid' nižšie cit. z tlače, dokonca i pri minimalistických odhadoch, ktoré prezradil samotný kandidát by sa jednalo o prekročenie limitu).

Kandidáti, ktorí tvrdia, že neporušili zákon prekročením maximálneho volebného stropu výdavkov (argumentujúc, že nešlo o dobu volebnej kampane - počas 15 dní pred dňom volieb), sa vedome priznávajú k obchádzaniu zákona, keďže mimo tohto obdobia bola volebná kampaň zákonom zakázaná...

Konanie časti kandidátov (vrátane kandidáta zvoleného na funkciu prezidenta SR) porušujúcej/obchádzajúcej zákon je súčasne „neférové“ oproti konaniu zvyšnej časti kandidátov (vrátane navrhovateľa) snažiacej sa dodržiavať dikciu volebného zákona (§§ 15-16). Vďaka tejto neférovej výhode získal zvolený kandidát, resp. kandidáti na najvyšších troch - štyroch priečkach podľa počtu získaných hlasov neoprávnenú výhodou...»

Podľa názoru sťažovateľa tým boli „hrubo ovplyvnené výsledky volieb (už v 1. kole), keďže takýto kandidáti (a najviac zvolený kandidát) začínajúci intenzívnym spôsobom predčasne volebnú kampaň (o rok, rok a pol, resp. minimálne 3 mesiace skôr ak rátame len od termínu vyhlásenia volieb oproti 13 -dňovej povolenej volebnej kampane - § 15 ods. 1 volebného zákona) a prekročiacom 10 až 20-násobne finančné výdavky než je oficiálne prípustný maximálny strop (§ 16 volebného zákona) získali vyššie percentá voličských preferencií v prieskumoch agentúr“.

11. Na doplnenie dôvodov sťažnosti sťažovateľ tiež uviedol, že „*dochádzalo i k ďalším porušeniam zákona rôznej menšej a väčšej intenzity (v otázke porušovania volebného moratória vhadzovaním letákov, vystúpenia počas moratória v TV P. kandidátom M. K., viacnásobné hlasovania tým istým voličom/voličmi/ minimálne v štyroch - piatich prípadoch v obvodoch Bratislava - Staré Mesto, Bratislava - Petržalka, Levice, Lučenec, Liptovský Mikuláš, podozrení z volebnej korupcie - kupovania tzv. rómskych hlasov, sťažnosti na nerovnaký prístup v médiách, znemožneniu výkonu volebného práva pre občanov SR s trvalým pobytom v cudzine) - vid' uznesenia zo zápisnice ÚVK podnety najmä bod 18 /26. 2. 2014/, bod 20, 21, 23, 24, 25, 28, 31, 32, 33, 35 /15. 3. 2014/, bod 40, 43 /16. 3. 2014/, bod 52, 53, 55, 56, 57, 69 /29. 3.2014/“.*

12. Na účely preukázania porušenia zákona uvedených v bodoch 7 až 10 sťažovateľ navrhol vykonať tieto dôkazy:

- výsluch účastníka konania –A. K. k otázke vedenia predvolebnej kampane (najmä mimo rámca – obdobia vymedzeného zákonom) a jej sume,
- výsluch svedkov k rovnakej otázke, a to najmä R. F., R. P., M. K.,
- zadováženie zápisníc ústrednej volebnej komisie o voľbe prezidenta Slovenskej republiky z 15. marca 2014 a 29. marca 2014 a jej uznesení z 13. februára 2014, 26. februára 2014, 15. marca 2014, 16. marca 2014, 19. marca 2014 a 29. marca 2014,
- vyžiadať z Ministerstva financií Slovenskej republiky oznámenia kandidátov na funkciu prezidenta, fyzických a právnických osôb, ktoré zaslali povinné osoby v súlade s § 19 zákona o voľbe prezidenta,
- ďalšie listinné dôkazy (napr. monitoring tlače, médií súvisiace s voľbou prezidenta Slovenskej republiky v otázke volebnej kampane, nákladov na kampaň najmä mimo vymedzeného času volebnej kampane, „*prikladom vid' nižšie uvedené zdroje a linky v tejto sťažnosti s výhradou doplnenia o ďalšie zdroje*“).

Sťažovateľ v tejto časti sťažnosti ilustroval svoje tvrdenia citáciou z viacerých médií.

13. Na základe uvedených skutočností sťažovateľ navrhol ústavnému súdu vyhodnotiť napadnutú voľbu prezidenta Slovenskej republiky ako neústavnú alebo nezákonnú a rozhodnúť o nej týmto nálezom:

„Ústavný súd Slovenskej republiky vyhlasuje voľbu prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 15. marca 2014 a druhé kolo voľby prezidenta Slovenskej republiky zo dňa 29. marca 2014 za neplatné a nariaďuje opakovať voľbu podľa osobitného predpisu.“

14. Právny zástupca sťažovateľa listom zo 16. apríla 2014 (doručeným ústavnému súdu 23. apríla 2014) ústavnému súdu oznámil, že sťažovateľ svoju sťažnosť z 9. apríla 2014 pre neústavnosť/nezákonnosť voľby prezidenta Slovenskej republiky berie späť a žiada, aby ústavný súd konanie o nej zastavil.

15. Podľa § 31a zákona o ústavnom súde v spojení s § 96 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku môže navrhovateľ vziať za konania späť návrh na jeho začatie, a to sčasti

alebo celkom. Ak je návrh vzatý späť celkom, súd konanie zastaví. Ak je návrh vzatý späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví.

16. Keďže sťažovateľ vzal prostredníctvom svojho právneho zástupcu podaním doručeným ústavnému súdu 23. apríla 2014 svoju sťažnosť späť, ústavný súd prihliadajúc na už uvádzané skutočnosti rozhodol tak, ako to je uvedené vo výroku tohto rozhodnutia.

K tomuto rozhodnutiu sa podľa § 32 ods. 1 zákona o ústavnom súde pripája odlišné stanovisko sudcu Ľubomíra Dobríka a sudcu Milana Ľalíka.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu nemožno podať opravný prostriedok.

V Košiciach 7. mája 2014